

get at sige ja, alle valg har nogle konsekvenser. Det er, hvad der er sagt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 87

Thor Pedersen (V):

I sidste uge, tirsdag den 15. maj, havde vi jo en ganske lang debat her i Folketinget om fremtiden til år 2010 med baggrund i regeringens egne mål for udviklingen. Heraf fremgår det, at væksten i det offentlige forbrug maksimalt må være på 0,75 pct. i gennemsnit over perioden, og man skal øge arbejdsstyrken med mindst 85.000 for at sikre de mål, regeringen har sat sig.

Vi sagde fra Venstres side, at vi gerne vil forpligtes på disse tal. De passer fint til det, vi mener er en ansvarlig politik, og jeg kan også se af Økonomisk Oversigt i går, at ministeren har anført, at det er en forudsætning, at væksten i det offentlige forbrug til næste år højst udgør 1 pct.

Nu skal man jo lære af fortiden, og går vi tilbage til august-publikationen sidste år, altså Økonomisk Oversigt, sagde ministeren maksimalt 1 pct.s vækst. Men i december-oversigten sidste år sagde ministeren, at nu bliver væksten 2,2 pct. Står ministeren ved, at det skal være 1 pct.s vækst næste år i det offentlige? Vil ministeren sikre det, og hvordan?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

I »Danmark 2010« taler vi om et gennemsnit; vi taler om 1 pct., der bliver til ½ pct. på et tidspunkt.

Men det, der er centralt, er: Har vi et forløb, der gennemsnitligt giver den udvikling, hr. Thor Pedersen beskriver? Der kan jo godt være udsving fra år til år, og må jeg give et eksempel: I 2000 blev væksten i det offentlige forbrug 0,6 pct., og i år vurderer vi, at stigningen i det offentlige forbrug bliver 1,9 pct. Jeg har ganske vist mine tvivl om, hvorvidt den bliver 1,9 pct. – jeg tror, det bliver mindre – men hvis man tager gennemsnittet af de 2 år, bliver det lige godt 1 pct.

Jeg tror ikke, at man i et samfund, hvor man har aftalesystemer som dem, vi kender, og hvor man har en meget decentral struktur med kommuner og amter, kan køre fuldstændig på decimalen år efter år. Det, der er ambitionen, er, at vi på det 10-årige sigt kan have en udvikling som

den, hr. Thor Pedersen har erklæret sig enig i, hvilket jeg synes er glimrende.

Så hr. Thor Pedersen kan være fuldstændig overbevist om, at jeg vil arbejde for, at vi kan holde linjen igennem de næste 10 år. Og det er nok udmærket, at jeg bliver på min post så længe for at vise, at det kan lade sig gøre.

Thor Pedersen (V):

Nu er jeg enig med ministeren i, at det på sigt er 0,75 pct., men skal jeg forstå ministerens svar på den måde, at den forudsætning, der er i Økonomisk Oversigt fra i går, hvor man skriver, at det forudsættes, at der er maksimalt 1 pct.s vækst i det offentlige forbrug år 2002, er ministeren allerede på flugt fra?

Jeg er enig i, at det kan være svært at skue 10 år frem, men mener ministeren ikke, at det er inden for ministerens ansvar at indgå aftaler med kommuner og amter, at fremsætte en finanslov, der efterlever den målsætning, som ministeren selv har beskrevet? Er ministeren allerede på flugt?

Og må jeg spørge omkring arbejdsstyrken: Når ministeren har beskrevet, at den skal vokse med 12.000 fra i år til næste år, betyder det så, at regeringen ikke fremsætter lovforslag, der reducerer arbejdsstyrken?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nu er der jo meget stor forskel på – og det ved hr. Thor Pedersen ganske glimrende – en Økonomisk Oversigt og så de politiske realiteter i et Folketing, hvor regeringen er i mindretal. Derfor er kunsten, som regeringen har dokumenteret ganske glimrende i mere end 8 år, at have nogle langsigtede mål og styre efter dem. Så kommer der udsving undervejs af forskellige årsager. Konjunkturerne vender, og hvad ved jeg.

Det skal vi kunne håndtere og holde fast i målsætningerne. Det har regeringen vist vi kan. Der er store overskud på betalingsbalancen, store overskud på de offentlige budgetter, høj beskæftigelse og lav ledighed. Hvad mere ønsker hr. Thor Pedersen?

Thor Pedersen (V):

Jeg ønsker da, at regeringen skal leve op til sit ansvar. Der er vel en mening med, at man har tilmeldte debatter, hvor man forsøger at vise, at en opposition ikke kan klare den økonomiske opgave, medmindre man på komma og tredje decimal efterlever det, der står i en regeringspublikation.